

بررسی رابطه عاطفه مثبت، عاطفه منفی و انگیزش درونی با خلاقیت

هاجر کاظمی زاده^۱

ربابه نوری قاسم آبادی^۲

چکیده

هدف: این پژوهش با هدف بررسی رابطه عاطفه مثبت، عاطفه منفی و انگیزش درونی با خلاقیت اجرا شد.

روش: از میان دانشجویان دانشگاه تهران ۱۰۰ نفر به طور طبقه‌ای تصادفی برای شرکت در پژوهش انتخاب شدند. از پرسشنامه ۲۰ سوالی واتسون برای سنجش عاطفه مثبت و منفی، پرسشنامه ۵ سوالی آمایل و تایزی برای سنجش انگیزش درونی و پرسشنامه ۱۱ سوالی پالمون و همکاران برای سنجش خلاقیت استفاده شد. داده‌ها با استفاده از ضریب همبستگی پیرسون، رگرسیون چندگانه گام به گام و آزمون تی تحلیل شد.

یافته‌ها: نتایج نشان داد که خلاقیت با عاطفه مثبت و انگیزش درونی همبستگی مثبت معناداری دارد و با عاطفه منفی همبستگی منفی دارد که این همبستگی از نظر آماری معنادار نیست. همچنین براساس یافته‌های پژوهش، عاطفه مثبت و انگیزش درونی به ترتیب می‌توانند ۴۶٪ و ۴٪ از واریانس خلاقیت را پیش‌بینی کنند.

نتیجه‌گیری: عاطفه مثبت و انگیزش درونی می‌توانند میزان خلاقیت را پیش‌بینی کنند؛ ولی عاطفه منفی پیش‌بینی کننده مناسبی برای خلاقیت نیست.

کلیدواژه‌ها: عاطفه مثبت، عاطفه منفی، انگیزش درونی، خلاقیت.

۱. کارشناسی ارشد روان شناسی بالینی دانشگاه خوارزمی (نویسنده مسئول) kazemi5552@yahoo.com

۲. استاد دانشگاه خوارزمی rynoury@yahoo.com

مقدمه

خلاقیت به مثابه توانایی اندیشیدن در امور به راه‌های تازه و غیرمعمول و رسیدن به راه حل‌های منحصر به فرد، یکی از توانایی‌های مهم انسان است (سانتروک، ۲۰۰۴؛^۱ به نقل از پیرخائفی و همکاران، ۱۳۸۸). تحقیقات جدید نشان می‌دهد، خلاقیت به حالت‌های عاطفی و هیجانی حساس است (Isen & Reeve, 2006). افراد اساساً بدین علت خلاق هستند که ابتکار امری رضایت بخش است و نشان دهنده خودشکوفایی آنان است (Ragers, 1965, as cited in Eisenberger et al, 2003). در زمینه اثر عاطفه مثبت بر شناخت دو رویکرد وجود دارد: بنا بر رویکرد اول، عاطفه مثبت باعث می‌شود فرد در پردازش شناختی از سبک پردازش اکتشافی و کل گرا-شهودی تمایل یابد. این سبک پردازش اطلاعات سبب انعطاف پذیری شناختی و تسهیل حل مسئله خلاق می‌شود (Isen, 2000, Schowarz, 1990). رویکرد دوم بر مبانی عصب زیست شناختی متکی است. فرض اصلی در این رویکرد آن است که در عاطفه مثبت، میزان دوپامین^۲ مغز بالا می‌رود؛ بنابر این، در این شرایط بعضی تغییرات در پردازش شناختی ناشی از افزایش دوپامین در مسیرهای خاص مغزی به وجود می‌آید که مسئول عملکردهای شناختی هستند. بهبود حل مسئله خلاقانه و انعطاف پذیری شناختی در شرایط عاطفه مثبت ناشی از افزایش دوپامین در کورتکس پیش فرونتال و سینگولیت قدماً است (اشیی و همکاران، ۱۹۹۹؛ به نقل از مدرس غروی و همکاران، ۱۳۸۳).

بر طبق نظریه «بسط و ساخت» فردریکسون (2001)، تجربه عاطفه مثبت به اشخاص این امکان را می‌دهد تا افکار و اعمال مختلفی داشته باشند، توجه خود را تعمیق بخشنده و خلاقیت خویش را بالا ببرند. بر اساس این دیدگاه، بر اثر عاطفه مثبت افراد می‌توانند بین ایده‌های مجرزا ارتباط برقرار کنند و در نتیجه به گونه‌ای خلاقانه و منعطف عمل کنند (Fredrickson, 2001). در واقع، عاطفه مثبت به مثابه علامتی است که نشان می‌دهد محیط پیرامون فرد امن است و این

1. dopamine

2. broaden-and-build theory

امر به خودی خود سبب می شود که عاطفه مثبت به محركی برای اكتشاف و تولید پاسخهای خلاق تبدیل شود (Fider, 2001, as cited in Madeline et al, 2006). عاطفه مثبتی که به دنبال چند دقیقه دیدن یک فیلم کمدی یا دریافت یک بسته شکلات ایجاد می شود، می تواند عملکرد افراد را در تکالیفی ارتقا دهد که نیازمند عملکرد خلاقانه است. به نظر می رسد افراد در چنین شرایطی قادرند مطالب را با انعطاف شناختی بیشتری طبقه بندی کنند. به عبارت دیگر، مردمی که احساس شادی می کنند بیشتر می توانند بین افکار خود تداعی ایجاد کنند و روابط متفاوت و متعدد میان محركها را بینند تا افرادی که در حالات عاطفی خشی قرار دارند. عاطفه مثبت باعث خلاقیت، آزادی اندیشه، تنوع در اندیشه و تلاش برای یافتن موضوعات جدید می شود (Danger, 1945 & Mednick, 1964, as cited in Isen, 2012).

با وجود یافته های نسبتاً همسو در مورد عاطفه مثبت، یافته ها در رابطه با عاطفه منفی متفاوت است. آباسکال و دیاز^۱ و دیاز^۲ (2013) بین خلاقیت و عاطفه منفی ارتباطی نیافتدند. آمایبل^۳، استرا^۴، بارسد^۵ و مولر^۶ (2005) گزارش دادند بیشتر مطالعات نشان می دهد نقش تسهیل کنندگی عاطفه مثبت در مقایسه با عاطفه منفی بر خلاقیت بیشتر است. در این رابطه فریدمن^۷ (2010) توضیح داد که حالات هیجانی مثبت دامنه توجه را افزایش می دهد، در حالی که عاطفه منفی وسعت توجه را محدود می کند و به همین دلیل هنگامی که افراد در حین انجام تکلیفی عاطفه منفی بالایی دارند عملکرد و توجه مطلوبی نخواهند داشت (as cited in Gillet, 1999) و راش (1999) & Vallerand, 2012). با این حال، پژوهشگرانی مانند آیزنبورگ (2004) و راش (1999) گزارش دادند بعضی پژوهش ها حاکی از رابطه مثبت بین عاطفه منفی و خلاقیت بوده اند (Rash, 2000, as cited in Rank & Frese, 2005).

1. Aascal & Diaz
2. Martin Diaz
3. Amabile
4. Straw
5. Barsade
6. Muller
7. Fridman

مندس^۱ (2009) و رنک^۲، فرز^۳ و پیس^۴ (2004) نیز حاکی از خود تأثیر عاطفه منفی بر افزایش افزایش خلاقیت بود. آمایل و هنسی^۵ (2010) معتقدند خلق منفی به مثابه علامتی است که نشان می‌دهد مشکلی وجود دارد و فرد باید تلاش بیشتری کند تا برای این وضعیت راه حل خلاقانه‌ای بیابد.

در زمینه خلاقیت، موضوع دیگری که بسیار مورد توجه بوده نقش انگیزش درونی است. انگیزش درونی باعث افزایش خلاقیت می‌شود (آمایل، ۱۹۸۵، آفاقی و همکاران، ۲۰۰۷). از نظر او افراد هنگامی بیشترین میزان خلاقیت را دارند که با انگیزه‌های درونی و نه فشار بیرونی کار کنند؛ یعنی با علاقه، خوشی، رضایت و چالش خودشان (آمایل، ۲۰۰۱؛ به نقل از جوکار و همکاران، ۱۳۸۷). بنابراین، وظیفه اصلی انگیزش درونی، کنترل توجه است. بر این اساس، زمانی که شخص به طور درونی برای انجام کاری برانگیخته شود با احتمال بیشتری تمام توجه خود را به آن عمل معطوف می‌کند. چنین جهت‌گیری و توجهی با خودتنظیمی افراد را به سمت عملکرد خلاقانه هدایت می‌کند (Simon, 1967, as cited in Zhang et al, 2010). در همین رابطه، نظریه خودتعیینی دسی و همکاران (1991) قرار دارد. بر اساس این نظریه، سه نوع انگیزش وجود دارد که انگیزش درونی یکی از آن‌هاست. در رابطه بین خلاقیت و عاطفه مثبت، نظریه خودتعیینی بر آن است افرادی که انگیزش درونی دارند از انجام کارهای خود لذت می‌برند و عاطفه مثبت تجربه می‌کنند. احساس تسلط و خودمختاری آنان را ارضاء می‌کند که با احساسات مثبت بیشتری همراه است. از نظر آنان عاطفه مثبت با انگیزش درونی مرتبط است. این در حالی است که ایزن و همکاران (1987, 1993, 1999) این

1. Akinola & Berry Mendes

2. Rank

3. Frese

4. Pace

5. Hennessy

معتقدند عاطفه مثبت جزء تجربه کاری نیست که فرد انگیزه درونی دارد و چیزی بیشتر از آن است.

با توجه به مطالب بالا، یافته‌های مختلف در زمینه رابطه عاطفه مثبت و منفی با خلاقیت و همچنین دیدگاه متفاوت نظریه خود تعیینی و نظریه ایزن و همکاران (1999)، تحقیق حاضر با هدف تعیین سهم هر یک از متغیرهای عاطفه مثبت، عاطفه منفی و انگیزش درونی در خلاقیت انجام شد.

روش پژوهش

تحقیق حاضر به منظور بررسی رابطه عاطفه مثبت، عاطفه منفی و انگیزش درونی با خلاقیت انجام شد. روش پژوهش حاضر توصیفی و از نوع همبستگی است و جامعه آماری پژوهش را دانشجویان دانشگاه تهران تشکیل دادند. از بین دانشکده‌های دانشگاه تهران، سه گروه فنی-مهندسی، پزشکی، علوم انسانی و هنر انتخاب و از بین دانشجویان ۱۰۰ نفر از طریق نمونه‌گیری طبقه‌ای تصادفی انتخاب شدند. بر این اساس ۳۰ نفر دانشجوی فنی-مهندسی، ۳۳ نفر دانشجوی گروه پزشکی و ۳۷ نفر دانشجوی علوم انسانی و هنر بودند. ۴۸ درصد افراد نمونه دانشجوی مقطع کارشناسی، ۵۲ درصد دانشجوی مقطع کارشناسی ارشد و بالاتر بودند. میانگین سنی گروه نمونه ۲۳ سال با انحراف معیار ۳/۱ بود.

ابزار پژوهش

۱. مقیاس عاطفه مثبت و عاطفه منفی^۱: این مقیاس، ابزار خود سنجی ۲۰ گویه‌ای است که برای اندازه گیری دو بعد خلقی یعنی «عاطفه منفی» و «عاطفه مثبت» طراحی شده است (برای اندازه گیری دو بعد خلقی یعنی «عاطفه منفی» و «عاطفه مثبت» طراحی شده است watson et al., 1988). هر خرد مقیاس ۱۰ گویه دارد. گویه‌ها روی مقیاسی پنج نقطه‌ای (۱= هرگز تا ۵= بسیار زیاد) از سوی آزمودنی رتبه‌بندی می‌شود. از جنبه ویژگی‌های

1. Positive and Negative Affect Scales (PANAS)

روان‌سنجه‌ی پایایی و روایی مطلوب است. پایایی به روش ضرایب سازگاری درونی برای PANAS-N، ۰/۸۷ و برای PANAS-P، ۰/۸۸ است. پایایی از راه بازآزمایی با فاصله هشت هفته برای PANAS-N، ۰/۷۱ و برای PANAS-P، ۰/۶۸ گزارش شده است. روایی این ابزار به کمک محاسبه همبستگی میان PANAS-N و PANAS-P با برخی از ابزارهای پژوهش که سازه‌های مرتبط با این دو مقیاس را می‌سنجند، برآورد شده است. برای نمونه، همبستگی PANAS-N با فهرست وارسی علائم هاپکیتز^۱، ۰/۷۲ و همبستگی PANAS-P با مقیاس اضطراب آشکار، ۰/۳۵ گزارش شده است.

۲. انگیزش درونی^۲: برای سنجش انگیزش درونی خلاقیت از پرسشنامه پنج سؤالی استفاده شد که آمایل^۳ (1985) و تایرنی و همکاران^۴ (1999) آن را معرفی کردند. این مقیاس شامل سؤالاتی است که هدف آن بررسی تمایلات درون‌زای افراد برای تولید ایده‌های تازه و درگیر شدن در کارهای خلافانه است. پاسخ‌های این پرسشنامه بر اساس مقیاس پنج درجه‌ای لیکرت (هر گز=۱ تا بسیار زیاد=۵) بود. نمونه‌ای از سؤال این پرسشنامه بدین شرح است: «من از ارائه دادن ایده‌های تازه برای کارها لذت می‌برم». تایرنی و همکاران روایی و پایایی این مقیاس را به خوبی مستند کردند. آلفای کرونباخ این پرسشنامه نیز ۰/۷۴ بود.

۳. خلاقیت: پرسشنامه خلاقیت مقیاسی ۱۱ سؤالی است که آمایل (1983) و پالمون^۵ و تایرنی (2004) آن را ارائه کردند. پاسخ‌ها بر اساس مقیاس لیکرت پنج درجه‌ای (هر گز=۱ تا همیشه=۵) تنظیم شده است. یک نمونه از سؤالات این مقیاس عبارت است از «من قبل از انتخاب راه حل نهایی، گزینه‌ها و راه حل‌های متعددی را در نظر می‌گیرم».

1. Hopkins Symptom Check List (HSCL)

2. Intrinsic motivation

3. Amabile

4. Tierney et al

5. Palmon

جدول ۱. توزیع گروه نمونه بر اساس رشته تحصیلی

فراوانی	درصد	گروه
۳۰	۳۰	فی و مهندسی
۳۳	۳۳	پزشکی
۳۷	۳۷	علوم انسانی و هنر
۱۰۰	۱۰۰	جمع

برای بررسی سوال های پژوهش، از شاخص های آماری همبستگی پیرسون، رگرسیون چندگانه گام به گام و آزمون تی استفاده شد که نتایج به دست آمده در جدول های ۲ و ۳ آمده اند.

جدول ۲. جدول همبستگی متغیر های پژوهش

متغیرها	اعاطه مثبت	اعاطه منفی	انگیزش درونی
اعاطه مثبت	۱		
اعاطه منفی	-۰/۳۵**	۱	
انگیزش درونی	۰/۳۵**	-۰/۱۵	۱
خلاقیت	۰/۶۸**	-۰/۱۹	۰/۴۸**

* معنادار در سطح ۰/۰۱

یافته های جدول ۲ نشان می دهد که خلاقیت با عاطفه مثبت و انگیزش درونی همبستگی مثبت معناداری دارد و با عاطفه منفی همبستگی منفی دارد که این همبستگی از نظر آماری معنادار نیست. عاطفه مثبت با عاطفه منفی همبستگی منفی معنادار و با انگیزه درونی همبستگی مثبت معنادار دارد.

به منظور تعیین اینکه چند درصد از واریانس خلاقیت توسط عاطفة مثبت، عاطفة منفی و انگیزش درونی تعیین می‌شود از تحلیل رگرسیون چند متغیری گام به گام استفاده شد که نتایج آن در جدول ۳ درج شده است.

جدول ۳. تحلیل رگرسیون گام به گام برای پیش‌بینی خلاقیت توسط عاطفة مثبت، عاطفة منفی و انگیزش

گام	پیش‌بین	درونی						
		معناداری	t	B	F	معناداری	F	R ²
۱	عاطفة مثبت	۰/۰۰۱	۹/۱	۰/۷۱	۰/۰۰۱	۸۲/۸۷	۰/۴۶	۰/۶۸
۲	عاطفة مثبت	۰/۰۰۱	۷/۱	۰/۶۱	۰/۰۰۱	۴۷/۹۱	۰/۵۰	۰/۷۱
	انگیزش درونی	۰/۰۰۷	۲/۷	۰/۳۶				

نتایج تحلیل رگرسیون چند متغیره با استفاده از روش گام به گام نشان داد که از بین سه متغیر پیش‌بین (عاطفة منفی + انگیزش درونی + عاطفة مثبت) به ترتیب، دو متغیر عاطفة مثبت و انگیزش درونی وارد معادله رگرسیون شدند. عاطفة مثبت به تنها ۴۶٪ از واریانس خلاقیت را پیش‌بینی می‌کند، آزمون آماری F برای معناداری ضریب همبستگی برابر با ۸۲/۸۷ است که در سطح ۰/۰۰۱ معنادار است. عاطفة مثبت و انگیزش درونی با هم ۵۰٪ از واریانس خلاقیت را پیش‌بینی می‌کنند. آزمون آماری F برای معناداری ضریب همبستگی برابر با ۴۷/۹۱ است که در سطح ۰/۰۰۱ معنادار است. به این ترتیب مشخص می‌شود که انگیزش درونی ۴ درصد از واریانس خلاقیت را تبیین می‌کند و عاطفة منفی پیش‌بینی کننده مناسبی برای خلاقیت نیست.

بحث و نتیجه‌گیری

یافته‌های مطالعه حاضر نشان داد عاطفة مثبت پیش‌بینی کننده قوی خلاقیت است و به تنها ۴۶٪ واریانس خلاقیت را تبیین می‌کند. یافته به دست آمده با بسیاری از مطالعات انجام شده در این زمینه همسوست؛ از جمله مطالعات آمابیل و همکاران (2005)؛ ایزن و همکاران (2005)، ایزن و همکاران (2012)، فرناندز-آباسکال و همکاران (2013)، و سبورگ (1998)،

اسؤالد^۱، پروتو^۲ و اسگروی^۳ (2009)، و روحانی و همکاران (۱۳۸۶). یافته‌های بالا همسو با یافته‌های مطالعه حاضر بر حساس بودن خلاقیت به عاطفه مثبت دلالت دارند، زیرا عاطفه مثبت بر سازمان‌بندی شناختی یا فرایندهایی که بر سازمان‌بندی شناختی تأثیر می‌گذارند، اثر دارد (ایزن و همکاران، ۱۹۸۴؛ نقل از فرناندز-آباسکال و همکاران، ۲۰۱۳). علاوه بر این، ایزن و همکاران (1987, 1993, 1999) و دوبمن و همکاران (1984؛ نقل از فرناندز-آباسکال و همکاران، 2013) گزارش دادند عاطفه مثبت بر فرایندهای شناختی اثر می‌گذارد که از طریق آن‌ها انسان، اطلاعات خود را یکپارچه می‌کند و در ارتباط با افکارش انعطاف بیشتری می‌دهد. همچنین، این مطالعات نشان دادند عاطفه مثبت با خلاقیت بیشتر در حل مسئله و بهبود عملکرد در حل مسئله همراه است و تداعی‌های غیر معمولی اما منطقی بیشتری بین کلمات خشی در آزمون تداعی لغات ایجاد می‌کند. بنابراین، تأثیر عاطفه مثبت بر سازمان‌بندی شناختی به گونه‌ای است که پاسخ‌های خلاق یا جدیدی ایجاد می‌کند (Isen, 1999, as cited in Fernandez-Abascal et al, In press) و می‌تواند موجب استفاده بهینه از منابع ذهنی‌مان شود (Ader, 2007). به عبارت دیگر، عاطفه مثبت از طریق افزایش دادن تعداد عناصر شناختی در دسترس برای تداعی‌های خلاقانه، سبب بهبود و ارتقاء عملکرد خلاقانه می‌شود (Ashkanasy et al, 2008) تحقیقات مختلف نشان داده‌اند که عاطفه مثبت با بهبود در کارکردهای شناختی زیر ارتباط دارد: تسهیل حل مسئله خلاق، بهبود قضاوت و استراتژی‌های مختلف حل مسئله (ریو، ۲۰۰۵، ایزن، ۲۰۰۰؛ ترجمه ضربی، ۱۳۸۹)، انعطاف‌پذیری شناختی، گشودگی نسبت به اطلاعات، عملکرد بهتر در آزمون تداعی لغات (Isen, 2001) و ارتقاء توانایی و گنجایش حافظه کاری (Carpenter et al, 2012). علاوه بر این، یافته‌های موجود نشان می‌دهند خلق مثبت دامنه توجه فرد را گستردۀ می‌کند و به همین دلیل تعداد راه حل‌های خلاق برای مشکلات کلاسیک را افزایش می‌دهد (Fernandez-Abascal et al, 2013).

1. Oswald
2. Proto
3. Sgroi

با این حال، در پژوهش حاضر عاطفه منفی برخلاف عاطفه مثبت نقش پیش‌بینی کننده‌ای در خلاقیت نداشت. یافته حاضر با تعداد زیادی از پژوهش‌ها همسوست (Fernandez et al., 2013; Subramaniam et al., in press). لابرو^۱ و همکاران (2007) نیز بیان داشتند که عاطفه مثبت نشان می‌دهد محیط ایمن است و بهای یک تصمیم‌گیری غلط ناچیز است، در نتیجه فرد را به سوی تلاش برای رسیدن به هدف ترغیب می‌کند. در حالی که عاطفه منفی بیانگر آن است که خطر در نزدیکی است، در نتیجه فرد را از حرکت به سوی اهداف خود باز می‌دارد. برخی نظریه‌ها در مورد عاطفه مثبت و منفی بر تأثیر آن‌ها بر کارکردهای شناختی تأکید دارند؛ مثلاً ایزن، دوبمن و نوویکی (1987؛ نقل از وزبرگ، ۱۹۹۸) گزارش دادند استراتژی‌های افراد دارای عاطفه مثبت با افراد دارای عاطفه منفی متفاوت است. افرادی که خلق مثبت دارند از استراتژی‌های ارضی‌کننده^۲ استفاده می‌کنند. در حالی که افراد دارای خلق منفی بیشتر از استراتژی‌های به حد مطلوب رساندن^۳ استفاده می‌کنند؛ در مورد کیفیت افکارشان نگرانی دارند که در نتیجه عملکردشان را مختلف می‌کند. علاوه بر این، مطالعه مهم سوبرامانیام و همکاران (زیرچاپ) که با استفاده از اف ام آر آی^۴ انجام شد نشان داد، افرادی که خلق مثبت بالاتری دارند الگوی فعالیت مغزیشان با افرادی که خلق مثبت کمتری دارند متفاوت است. نوع حل مسئله در افرادی که خلق مثبت بالاتری دارند، با بینش همراه است. علاوه بر این، در افرادی که خلق مثبت بالاتری دارند فعالیت در کرتکس سینگولیت قدامی (ACC) بیشتر است و در نتیجه ذهن به یافتن راه حل‌های احتمالی بیشتر حساس‌تر می‌شود. به عبارت دیگر، خلق مثبت بیشتر کارکردهای کنترل شناختی و توجه در (ACC) را تغییر می‌دهد. در مورد تفاوت عاطفه مثبت و منفی در خلاقیت می‌توان به نوع و ماهیت مشکلات و مسائل اشاره کرد. رانک و همکاران (2005) گزارش دادند در صورتی که عاطفه

1. Labroo
2. satisficing
3. optimizing
4. fMRI

برخلاف نظریه خود تعیینی، انگیزش درونی توانست ۴٪ واریانس خلاقیت را تبیین کند. یافته به دست آمده با یافته‌های ایزن و همکاران (2006)، تایرنی و همکاران (1999)، و گل پرور و همکاران (۱۳۹۰) همسو است. آمایل (1996) و شالی^۱ و همکاران (1997) نیز بیان داشتند که انگیزش درونی بالا مؤلفه‌ای ضروری برای کسب دستاوردهای خلاقانه است (به نقل از: Baer, Oldham et al., 2003). ایزن و همکاران (2006) این دیدگاه را مطرح کردند که افرادی که انگیزش درونی دارند در فعالیت‌هایی که انجام می‌دهند عاطفة مثبت احساس می‌کنند و احساس سلط و خودنمختاری که در پرداختن به کارها تجربه می‌شود نیازشان را ارضاء می‌کند؛ این رضایت با عاطفة مثبت همراه است؛ ولی عاطفة مثبت نقش اضافی و جداگانه‌ای در ارتقای انگیزش درونی دارد که در این نظریه مطرح نشده است. ایزن و همکاران (2005) تأکید کردند عاطفة مثبت چیزی بیش از تجربه کار در فرایند انگیزش درونی است. یافته مطالعه حاضر نیز تأییدی بر دیدگاه ریو و همکاران (2006) بود که سهم عاطفة مثبت در خلاقیت به مراتب بیشتر از انگیزش درونی بود و از قدرت پیش بین کنندگی قوی‌تری برخوردار بود. بنابراین، در مجموع می‌توان بیان داشت که عاطفة مثبت و انگیزش درونی بالا می‌توانند در بروز خلاقیت بیشتر موثر باشند. حال آنکه رابطه معناداری میان میزان عاطفة منفی و خلاقیت وجود ندارد.

1. Shalley

از آنجایی که به علت هم زمانی اجرای پژوهش فوق با امتحانات پایان سال تحصیلی، برخی دانشجویان به ویژه دانشجویان رشته های هنر همکاری لازم را برای تکمیل پرسشنامه انجام ندادند و نیز بدان سبب که به دلیل برگزاری انتخابات ریاست جمهوری، برخی از کارکنان دانشگاه محدودیت هایی را در توزیع پرسشنامه ها ایجاد کردند. پیشنهاد می شود پژوهش حاضر دوباره بر روی نمونه وسیع تری از دانشجویان دانشگاه های مختلف انجام شود. همچنین با توجه به یافته های پژوهش حاضر توصیه می شود به منظور تسهیل حل مسئله و افزایش خلاقیت چه در محیط های کاری و چه تحصیلی، از روش های مختلفی برای افزایش عاطفه مثبت و کاهش عاطفه منفی استفاده شود. این در حالی است که با کارها و برنامه های بسیار ساده ای می توان عاطفه مثبت را ایجاد کرد یا افزایش داد. در این زمینه تدوین برنامه هایی که متناسب با شرایط اجتماعی و فرهنگی کشور باشد بسیار موثر و مفید خواهد بود.

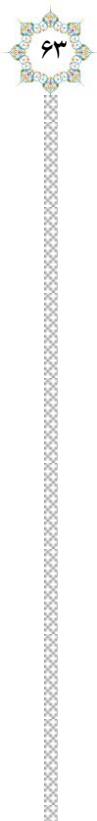
منابع

- Adair, J. (2007). *The art of creative thinking: How to be innovative and develop great ideas.* London and Philadelphia: Kogan Page. 21-23.
- Akinola, M & Berry Mendes, W. (2009). The dark side of creativity: Biological vulnerability and negative emotions lead to greater artistic creativity. *Journal of Personality and Social Psychology.* 1677.
- Amabile, T. M & Hennessey, B.A. (2010). *Creativity.* Harvard University: UK. 569.
- Amabile, T. M, Barsade, S.G, Muller, J.S., & Straw, B.M. (2005). *Affect and creativity at work.* Admistrative Science Quarterly. 50, 367-403.
- Amabile, T. M. (1985). Motivation and creativity: Effects of motivational orientation on creative writers. *Journal of Personality and Social Psychology.* 48, 394.
- Ashkanasy, N.M,Rowe, P.A , & To ,M.L. (2008). *Dual-moods and creativity in organization: A bidirectional mood regulation perspective.* School of Business the University of Queensland, Brisbane: Australia.1-2.
- Baer, M, Oldham, G.R, Cummings, A. (2003). Rewarding creativity: When does it really matter?. *The Leadership Quarterly.* 14, 569.
- Bakhshipor, A, Mehryar, A, & Birashk, B. (1383). Structural relationships among dimensions of the DSM-IV anxiety and depressive disorders and dimensions of the tripartite model. *Journal of Thought and Behavior.* 4. [Persian]
- Carpenter, S, Peters, E, Vastfjall , D, & Isen , A. (2012). Positive feelings facilitate working memory and complex decision making among older adults. *Cognition and Emotion.* 2.
- Eisenberger, R & Shanock, L. (2003). Rewards, intrinsic motivation, and creativity: A case study of conceptual and methodological isolation. *Creativity Research Journal.* 15, 122.
- Fernandez-Abascal, E.G., & Martin Diaz, M.D. (2013). Affective induction and creative thinking. *Creativity Research Journal.* 25, 213-221.
- Fredrickson, B.L. (2001). *Positive emotions broaden and build.* University of North Carolina: USA. 2.
- Gillet, N & Vallerand, R. (2012). *The mediating of positive and negative affect in the situational motivation-performance relationship.* Springer Science.
- Golparvar, M & Padash, F. (1390). Relationship between supervisor's support and creativity wile considering the mediating role of feelings of energy at work and intrinsic motivation. *Journal of Psychological Research.* 1, 34 & 43. [Persian]
- Grant, A & Berry, J. (2011). The Necessity of others is the mother of invention: intrinsic and prosocial motivations, perspective taking, and creativity. *Academy of Management Journal.* 54, 73-77.
- Isen , A, Daubman, K ,& Nowicki, G. (2012). Positive affect facilitates creative problem solving. *Journal of Personality and Social Psychology.* 122-131.
- Isen, A. (2000). Positive affect and decision making. Translated by: Zarrabi, A(1390). *Journal of Knowledge.* 92, 417-423.[Persian]

- Isen, A.M. (2001). An influence of positive affect on decision making in complex situations: Theoretical issues with practical implications. *Journal of Consumer Psychology*. 75.
- Jokar, b, Khaer, M, & Alborzi, M. (1378). Creativity in children: a causal model of perceived control, motivational style and creativity. *The Science- Research Psychological Quarterly*.12, 148-149.[Persian]
- Labroo, A, Fishbach, A. A. (2007). Be better or be merry: How mood affects self-control?. *Journal of Personality and Social Psychology*. 93, 159.
- Madeline, P, & Ai-Girl, T. (2006). *Effect of positive affect on creativity: A preliminary meta-analysis*. National Institute of Education, Technological University. 32-35.
- Modarres Gharavi, M, Atef, M, Tabatabaei, M, Birashk, B. (1383). The effect of Induction of positive affect on the amount of positive affect and cognitive functions: experiment of dopamine neuropsychological theory. *New Cognitive Science*. 3 & 4, 9-10.
- Oswald, A.J, Proto, E, Sgroi, D. (2009). *Happiness and productivity* . University of Warwick: Germany. 5.
- Pirkhaefi, A, Borjali, A, Delavar, A, & Eskandari, H. (1388). Impact of creativity training on cognitive components of students' creative thinking. *Leadership and Educational Administration Quarterly*.Third year. 252.
- Rank, J, & Frese, M. (2005). *The impact of emotions, moods and other affect-related variables on creativity innovation and initiative in organizations*. University of Surrey: UK.
- Rank, J, & Frese, M, & Pace, V.L. (2004). *Three avenues for future research on creativity, innovations, and initiative*. University of South Florida, USA & University of Giessen: Germany. 519-520.
- Reeve, J , & Isen, A. (2006). The influence of positive Affect on Intrinsic and Extrinsic Motivation: Facilitating enjoyment of play, responsible behavior, and self-control. *Motivation and Emotion* . 29, 297-325.
- Reeve, J. (2005). *Understaning motivation and emotion*. New York: John Wiely and Sons, Inc.
- Rohani, A & Maher, F. (1386). The effect of the type of assessment (description - traditional) on the class atmosphere, emotional characteristics and creativity. *New Journal of Educational Sciences*. 4, 55.
- Setiadi, N , Ali, A , & Aafaqi, R. (2007). The impact of leader-member exchange on the relationship between intrinsic motivation and creative behavior among indonesian radio station managers. *The 3rd international conference*.Hadyai,Thailand. 1.
- Subramaniam, K, Kounios, J, Parrish, T.B., & Jung-Beemn, M. (In press). A brain mechanism for facilitation of insight by positive affect. *Journal of Cognitive Neuroscience*.
- Tierney, P, Farmer, S, & Graen , G. (1999) . An examination of leadership and employee creativity: The relevance of traits and relationships. *Personnel Psychology*.591 & 598-599.

- Vosburg, S.K. (1998). The effects of positive and negative mood on divergent thinking performance. *Creativity Research Journal*. 11, 165-172.
- Zhang, X, & Bartol, K. (2010). Linking empowering leadership and employee creativity :The influence of psychological empowerment, intrinsic motivation, and creative process engagement. *Academy of Management Journal*. 53, 111-114.

Archive of SID